

ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาและค่าใช้จ่ายของนักศึกษาจีน
ในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่
Factors Affecting School Choices and Expenses Among Chinese Students
in Chiang Mai Province

กนกวรรณ เพียรไทย¹ และ นิสิต พันธมิตร²
Kanokwan Piantai¹ and Nisit Panthamit²

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาและค่าใช้จ่ายของนักศึกษาจีนในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการ คือ ประการแรกเพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาจีนในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ประการที่สองเพื่อศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาของนักศึกษาจีนในจังหวัดเชียงใหม่ และ ประการสุดท้ายเพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาจีนในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ทำการเก็บข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาจีนโดยตรงจำนวน 400 ชุด สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ โดยใช้ t-test และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (ONE – WAY ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาจีนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 80 มีอายุอยู่ระหว่าง 19 – 23 ปี ร้อยละ 92.50 มีภูมิลำเนาอยู่ในมณฑลยูนนาน ร้อยละ 52.80 นักศึกษาจีนส่วนใหญ่เข้าศึกษา ในสถาบันภาษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยเลือกพักหอพักภายนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 45.50 และเงินทุนที่ใช้ในการศึกษามาจากทุนส่วนตัว ร้อยละ 93.50 ซึ่งนักศึกษาจีนให้ความสำคัญกับปัจจัยผลึกและปัจจัยดิ่งในระดับความสำคัญมาก เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษา พบว่าเพศของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีปัจจัยทางด้านความต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมต่างชาติ หลักสูตรที่เปิดสอน ค่าใช้จ่ายในการศึกษา การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย และทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยใช้ในการตัดสินใจแตกต่างกัน อีกทั้งนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีปัจจัยทางด้านความต้องการพัฒนาตนเอง ความต้องการด้านสังคม ความมั่นคงและความก้าวหน้าในชีวิต หลักสูตรที่เปิดสอน ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ค่าใช้จ่ายในการศึกษา และการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยใช้ในการตัดสินใจแตกต่างกัน นอกจากนี้ คณะที่ศึกษาแตกต่างกัน นักศึกษามีปัจจัยที่ใช้ตัดสินใจทางด้านความต้องการด้านสังคม ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย การประชาสัมพันธ์ของ

มหาวิทยาลัย ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน และการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ในด้านค่าใช้จ่ายของนักศึกษาจีน ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาและค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล ซึ่งค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่มากที่สุดคือ ค่าลงทะเบียนและค่าธรรมเนียม ในหนึ่งภาคการศึกษา นักศึกษามีค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเฉลี่ยเท่ากับ 8,907.02 หยวน ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลที่มากที่สุดคือ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม โดยในแต่ละเดือนมีค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลเฉลี่ยเท่ากับ 3,218.44 หยวน ดังนั้นในหนึ่งปี ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาจีนประมาณ 282,176.60 บาท (อัตราแลกเปลี่ยน 1 หยวน ต่อ 5 บาท)

คำสำคัญ : ปัจจัย เลือก ค่าใช้จ่าย นักศึกษาจีน จังหวัดเชียงใหม่

ABSTRACT

The study had 3 objectives, which were to find out personal information, factors affecting school choices, and expenses of Chinese students who were studying in Chiang Mai Province. Data were collected by using questionnaires with 400 Chinese students. Statistics used in data analysis were descriptive statistics and inferential statistics, including t-test and One-way ANOVA.

The findings showed that 80 percent of Chinese students were female, aged between 19-23 years old of 92.50 percent. 52.80 percent of these students were from Yunnan. Most of them chose to study at the Language Institute Chiang Mai University and to stay at dormitories outside the campus at 45.50 percent. 93.50 percent of these students used their own budget for educational fees. They attached most importance to push factors and pull factors. To examine the difference of personal data with the factors affecting school choices, it was found that the difference of gender could affect their decisions to choose learning foreign cultures, courses, study cost, advertisement, and location of universities. Students with different domiciles had different decision making in their self-development needs, social needs, stability and progress in life, courses, image of universities, study cost, advertisement, and location of universities. Moreover, students with different faculties had different decision making in social needs, image and location of universities, knowledge and ability of instructors, as well as teaching and learning management.

In term of expenses, educational expenses and personal expenses were included. The most educational expenses were registration fees and fees. In one semester, students had the average of educational expenses of 8,907.02 yuan. The most personal expenses were food and

beverage with the average of 3,218.44 yuan for each month. Therefore, the average of personal expenses were 56,435.32 yuan per person per year or 282,176.60 baht per year (exchange rate of Chinese Yuan to Thai Baht was 1 yuan to 5 baht). To make a comparison between undergraduate study program and exchange program, it was found that students in undergraduate study programs had higher expenses of registration fees and fees than students in exchange program, while expenses of textbook were similar to expenses of school supplies. Moreover, students in undergraduate study program had higher expenses of accommodation, clothing and transportation than students in exchange programs, while the expense of medical fees was similar. Finally, students in exchange programs had higher expenses of food and beverage, leisure and other activities than students in undergraduate study program.

Key word : Factors, Choices, Expense, Chinese Students, Chiang Mai Province

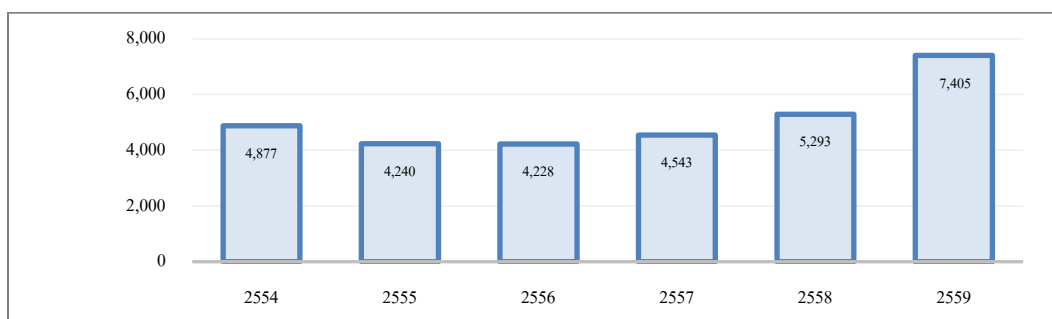
ที่มาและความสำคัญ

Universities UK (2017) ระบุผลกระทบทางเศรษฐกิจของนักศึกษาต่างชาติ ในปี 2557 – 2558 มีนักศึกษาต่างชาติศึกษาระดับอุดมศึกษา 437,000 คน หรือร้อยละ 19 ของนักศึกษาทั้งหมด การส่งออกทางการศึกษามีผลต่อเศรษฐกิจโดยรวมของอังกฤษ มีมูลค่ากว่า 10.8 พันล้านปอนด์ สามารถสร้างงานในประเทศได้ 206,600 งาน และช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมอีกหลายหลาย เช่น การขนส่งมีมูลค่า 750 ล้านปอนด์ การค้าปลีกมีมูลค่า 690 ล้านปอนด์ โดยกิจกรรมของนักศึกษาต่างชาติสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของอังกฤษถึง 13.8 พันล้านปอนด์ และภาษีของนักศึกษาต่างชาติ จำนวน 1 พันล้านปอนด์กลายเป็นเงินเดือนของพยาบาล 31,700 คน หรือตำรวจ จำนวน 25,000 คน ทั้งนี้ University of Oxford มหาวิทยาลัยอันดับหนึ่งปี 2016 มีนักศึกษาต่างชาติ จำนวน 6,278 คน อันดับแรกคือ นักศึกษาจากสหรัฐอเมริกา จำนวน 1,573 คน รองลงมาคือนักศึกษาสัญชาติจีน (รวมฮ่องกงและมาเก๊า) จำนวน 1,151 คน

การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศจีนที่สำคัญอีกด้านหนึ่งคือการพัฒนาทางด้านการศึกษา นับตั้งแต่ปี 2521 – 2557 มีนักศึกษาชาวจีนเดินทางไปศึกษาต่างประเทศ มากกว่า 3.51 ล้านคน ในปี 2557 มีนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในต่างประเทศจำนวนทั้งสิ้น 459,800 คน และปี 2558 มีนักศึกษาจีนที่เดินทางไปศึกษาต่อยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก จำนวน 691,853 คน แหล่งเงินทุนที่สำคัญของนักศึกษามาจากทุนส่วนตัว (Gu Liping, 2559) และประเทศที่นักศึกษาจีนนิยมเดินทางไปศึกษา 5 อันดับ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น อังกฤษ และแคนาดา ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานของ China Daily USA (2016) พบว่า นักศึกษาจากประเทศจีนเข้าศึกษามากที่สุดจำนวน 328,547 คน เป็นร้อยละ 31.5 ของนักศึกษาต่างชาติทั้งหมดที่ศึกษาในสหรัฐอเมริกา เช่นเดียวกับประเทศออสเตรเลีย (Zain Nabi, 2017) มีนักศึกษาจีนเข้าศึกษามากที่สุดจำนวน 170,547 คน โดย

การเพิ่มจำนวนของนักศึกษาจีนที่เดินทางไปศึกษาต่อยังต่างประเทศเป็นผลพวงมาจากการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของจีนมีแรงกดดันมาก ประกอบกับการศึกษาในต่างประเทศมีโอกาสพัฒนาทางด้านภาษา การเปิดโลกทัศน์ และการหาช่องทางในการประกอบอาชีพในอนาคต (สุชาติ เลียงแสงทอง, 2558) จึงเป็นแรงผลักดันให้เยาวชนจีนศึกษาในต่างประเทศมากขึ้น แม้สหรัฐอเมริกาและยุโรปจะเป็นเป้าหมายหลักในการศึกษา แต่นักศึกษาบางคนที่มีฐานะปานกลางก็เบนเป้าหมายเข้ามาศึกษาในเอเชีย รวมถึงประเทศไทย เนื่องจากมีความใกล้เคียงกันทางด้านวัฒนธรรม ทั้งอาหารการกินและวิถีชีวิต กอปรกับประเทศไทยมีหลักสูตรหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ประเทศไทยจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของนักศึกษาจีน (ผู้จัดการออนไลน์, 2559)

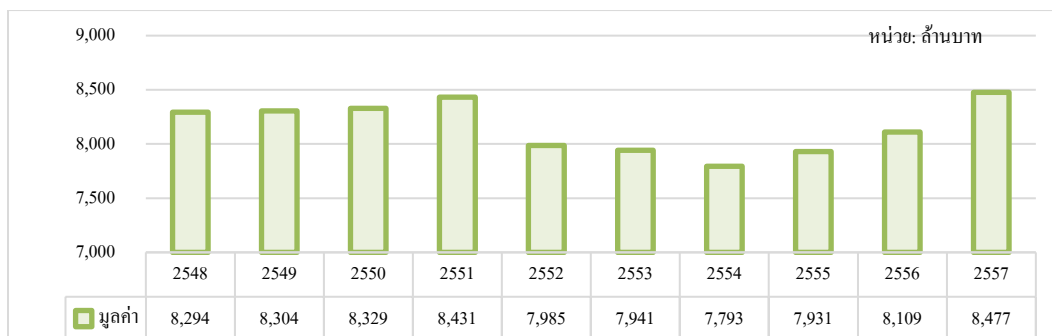
จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2560) มีนักศึกษาสัญชาติจีนที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษาในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยปี 2556 จำนวน 4,228 คน เพิ่มขึ้นเป็น 4,543 คน ในปี 2557 และจากข้อมูลในปี 2559 มีนักศึกษาจีน จำนวนทั้งสิ้น 7,405 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2558 จำนวน 2,112 คน ดังภาพที่ 1.1 ต่อไปนี้

ภาพที่ 1 จำนวนนักศึกษาสัญชาติจีนที่ศึกษาในสถาบันการศึกษาของไทย ปี 2554 - 2559

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2560)

ในปี 2560 มีนักศึกษาจีนเข้าศึกษาในประเทศไทย จำนวน 7,405 คน มีการกระจายตัวศึกษาในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ รวมถึงจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาคเหนือ มีสถาบันการศึกษาชั้นนำหลายแห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลักษณ์ มหาวิทยาลัยนอร์ท - เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เปิดรับนักศึกษา ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่สาขาการศึกษา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามจำนวนนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษา โดยปี 2557 มีมูลค่าถึง 8,477 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2556 เท่ากับ 368 ล้านบาท ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2 ผลผลิตบัณฑิตมวลรวมจังหวัด สาขาการศึกษา พ.ศ. 2548 - 2557p

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เมื่อจำแนกนักศึกษาเงินในระดับอุดมศึกษาของจังหวัดเชียงใหม่ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) พบว่า มหาวิทยาลัยแม่โจ้และมหาวิทยาลัยพายัพ รับนักศึกษาเงินต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2555 โดยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีการรับนักศึกษาเงินเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษาสัญชาติจีนที่ศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ปี 2555 - 2559

มหาวิทยาลัย	ปี 2555	ปี 2557	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	51	49	91	39	49
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	-	3	-	2	5
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	38	22	98	128	-
มหาวิทยาลัยนอร์ท - เชียงใหม่	-	-	-	2	19
มหาวิทยาลัยพายัพ	46	48	32	29	32
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	-	20	115	-	-
มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น	8	-	3	-	-

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2560)

หมายเหตุ : - ไม่ระบุข้อมูล

จากข้อมูลที่กล่าวมาเบื้องต้น จึงนำไปสู่การศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาของนักศึกษาเงิน ว่ามีปัจจัยใดเป็นแรงผลักดันและปัจจัยใดเป็นแรงดึงดูดให้นักศึกษาเงินเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ รวมไปถึงการศึกษาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาและค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลของนักศึกษาเงินว่ามีมูลค่าเท่าใด ค่าใช้จ่ายต่อหัวจำนวนเท่าใด ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ มหาวิทยาลัยสามารถนำไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร เพื่อเพิ่มปริมาณนักศึกษาเงินที่จะเข้ามาศึกษาในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาจีนในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาของนักศึกษาจีน ในจังหวัดเชียงใหม่
- 3) เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาจีนในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

วิธีการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ มีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น ซึ่งอาศัยข้อมูลที่ได้จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม มีการสุ่มตัวอย่างแบบก้อนหิมะ (Snowball Sampling) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ต้องเป็นนักศึกษาที่เป็นสัญชาติจีนเท่านั้น จำนวน 400 ชุด โดยใช้สูตรของคอคแรน (Cochran) เนื่องจากไม่ทราบขนาดและไม่ทราบสัดส่วนของประชากร คำนวณหากลุ่มตัวอย่างได้จากสูตร

$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

โดยการศึกษาี้ กำหนดให้

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

e = ระดับความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ ในการศึกษาคือ 5 %

Z = ค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % หรือนัยสำคัญ 0.05 มีค่า Z = 1.96

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ทั้งสามข้อ คือ

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาจีนในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย เพศ อายุ ภูมิภาคของนักศึกษา คณะที่ศึกษา สถานที่พักอาศัย แหล่งเงินทุนในการศึกษา ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาของนักศึกษาจีนในจังหวัดเชียงใหม่ คือส่วนที่หนึ่ง ปัจจัยหลักหรือปัจจัยความต้องการส่วนบุคคล มี 4 ด้าน ประกอบด้วย ความต้องการพัฒนาตนเอง ความต้องการด้านสังคม ความต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมต่างชาติ และสุดท้ายคือความมั่นคงและความก้าวหน้าในชีวิต ส่วนที่สอง ปัจจัยดึง หรือปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด มี 7 ด้าน ประกอบด้วย หลักสูตรที่เปิดสอนภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ค่าใช้จ่ายในการศึกษา การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สำหรับสถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และยังทำการทดสอบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่ใช้

ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษา โดยใช้สถิติค่า t (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (ONE – WAY ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาจีนในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการศึกษาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา สำหรับสถิติที่ใช้คือสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย ค่าลงทะเบียนและค่าธรรมเนียม ค่าหนังสือตำราเรียน และอุปกรณ์ประกอบการเรียน ในส่วนที่สอง ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ประกอบด้วย ค่าที่พัก ค่าเครื่องแต่งกาย ค่าเดินทาง ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพักผ่อนและค่ากิจกรรมต่างๆ

ผลการศึกษา

ในการศึกษาในครั้งนี้ มีการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่หนึ่ง เป็นการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาจีนในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 80 มีอายุอยู่ระหว่าง 19 – 23 ปี มากที่สุดจำนวน 370 คน มาจากประเทศจีนตอนใต้อย่างมณฑลยูนนาน จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80 ซึ่งเลือกศึกษาในโครงการแลกเปลี่ยนที่สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มากที่สุด จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80 โดยนักศึกษาพักอาศัยอยู่หอพักภายนอกมหาวิทยาลัย ร้อยละ 45.50 และมีแหล่งเงินทุนที่สำคัญคือเงินทุนส่วนตัว มากที่สุด จำนวน 374 คน คิดเป็นร้อยละ 93.50

วัตถุประสงค์ข้อที่สอง เป็นการศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาของนักศึกษาจีนในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยผลึก หรือปัจจัยความต้องการส่วนบุคคล และปัจจัยดึงหรือปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด มี 7 ด้าน ซึ่งการศึกษาในส่วนนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ การวิเคราะห์ความสำคัญต่อปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาของนักศึกษาจีนจำนวนตามปัจจัยผลึกและปัจจัยดึง พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อปัจจัยผลึกมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.00 และปัจจัยดึงในระดับสำคัญมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 3.56

ด้านการทดสอบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษา จำแนกตามปัจจัยผลึกและปัจจัยดึง ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้

1) ข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาทางด้านปัจจัยผลึก พบว่า เพศของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีปัจจัยด้านความต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมต่างชาติแตกต่างกัน ส่วนภูมิลำเนาของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีปัจจัยในการตัดสินใจแตกต่างกัน คือปัจจัยทางด้านความต้องการพัฒนาตนเอง ความต้องการด้านสังคม ความมั่นคงและความก้าวหน้าในชีวิต และสุดท้ายขณะที่ศึกษาของนักศึกษาแตกต่างกันมีปัจจัยทางด้านความต้องการด้านสังคมแตกต่างกัน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สรุปการทดสอบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยหลัก

ตัวแปร	เพศ	อายุ	ภูมิลำเนา	คณะที่ศึกษา	สถานที่พักอาศัย	ทุนในการศึกษา
ความต้องการพัฒนาตนเอง	t = 1.282 p = 0.200	F = 0.973 p = 0.422	F = 5.064* p = 0.002	F = 1.283 p = 0.251	F = 0.655 p = 0.623	F = 1.665 p = 0.174
ความต้องการด้านสังคม	t = 1.959 p = 0.051	F = 0.866 p = 0.484	F = 6.114* p = 0.000	F = 2.125* p = 0.033	F = 0.866 p = 0.484	F = 1.470 p = 0.222
ความต้องการเรียนรู้วัฒนธรรมต่างชาติ	t = 2.587* p = 0.010	F = 1.061 p = 0.376	F = 2.421 p = 0.066	F = 1.132 p = 0.341	F = 0.501 p = 0.735	F = 1.386 p = 0.246
ความมั่นคงและความก้าวหน้าในชีวิต	t = 0.298 p = 0.766	F = 0.665 p = 0.617	F = 7.538* p = 0.000	F = 1.320 p = 0.231	F = 0.349 p = 0.845	F = 0.789 p = 0.501

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาทางด้านปัจจัยดัง พบว่า เพศของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยด้านหลักสูตรที่เปิดสอน ค่าใช้จ่ายในการศึกษา การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย และทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยแตกต่างกัน ส่วนภูมิลำเนาของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีปัจจัยในการตัดสินใจแตกต่างกัน คือปัจจัยทางด้านหลักสูตรที่เปิดสอน ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ค่าใช้จ่ายในการศึกษา การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย และทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย และส่วนสุดท้ายคือคณะที่ศึกษาของนักศึกษาแตกต่างกัน มีปัจจัยทางด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน และการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปการทดสอบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจ
เลือกสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยดังนี้

ตัวแปร	เพศ	อายุ	ภูมิลำเนา	คณะที่ศึกษา	สถานที่พักอาศัย	ทุนในการศึกษา
หลักสูตรที่เปิดสอน	t = 2.639* p = 0.009	F = 1.678 p = 0.154	F = 5.904* p = 0.001	F = 1.493 p = 0.158	F = 1.534 p = 0.192	F = 0.329 p = 0.805
ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	t = 1.566 p = 0.118	F = 1.253 p = 0.288	F = 5.030* p = 0.002	F = 2.439* p = 0.014	F = 0.440 p = 0.780	F = 0.305 p = 0.822
ค่าใช้จ่ายในการศึกษา	t = 2.695* p = 0.007	F = 0.982 p = 0.417	F = 3.485* p = 0.016	F = 1.518 p = 0.149	F = 1.718 p = 0.145	F = 1.934 p = 0.124
ประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย	t = 4.029* p = 0.000	F = 0.795 p = 0.529	F = 3.425* p = 0.017	F = 1.860 p = 0.065	F = 0.851 p = 0.494	F = 0.881 p = 0.451
ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	t = 1.987* p = 0.048	F = 0.703 p = 0.590	F = 3.223* p = 0.023	F = 2.820* p = 0.005	F = 1.803 p = 0.127	F = 1.630 p = 0.182
ความรู้ความสามารถของครูผู้สอน	t = 0.589 p = 0.556	F = 1.380 p = 0.240	F = 2.112 p = 0.098	F = 2.373* p = 0.017	F = 1.048 p = 0.382	F = 0.762 p = 0.516
การจัดการเรียนการสอน	t = 1.632 p = 0.103	F = 1.081 p = 0.366	F = 2.219 p = 0.085	F = 2.092* p = 0.036	F = 0.360 p = 0.837	F = 1.532 p = 0.206

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วัตถุประสงค์ข้อที่สาม เป็นการศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาจีนในสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการศึกษาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายส่วนตัว และค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา พบว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของนักศึกษาจีนมีค่าลงทะเบียนและค่าธรรมเนียมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยจำนวน 8,907.02 หยวนต่อภาคการศึกษา สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามีค่าอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด เฉลี่ยเดือนละ 3,218.44 หยวน ฉะนั้น ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาจีนประกอบด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาและค่าใช้จ่ายส่วนตัว ประมาณ 56,435.32 หยวนต่อปี หรือประมาณ 282,176.60 บาทต่อปี นอกจากนี้ยังทำการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างการศึกษาระดับอุดมศึกษาและโครงการแลกเปลี่ยน เนื่องจากมหาวิทยาลัยต่างๆ เปิดรับนักศึกษาทั้งในระดับอุดมศึกษา และความร่วมมือทางวิชาการต่างๆ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาในโครงการแลกเปลี่ยนอาศัยอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่เพียงระยะเวลาสั้นๆ จึงมีความแตกต่างจากจากนักศึกษาจีนที่เข้าศึกษาในคณะต่าง ๆ และเมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายทั้งสองกลุ่ม พบว่า นักศึกษาจีนที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีค่าลงทะเบียนและค่าธรรมเนียมเฉลี่ย เท่ากับ 9,337.51 หยวน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่เข้าศึกษาในโครงการแลกเปลี่ยน ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7,034.22 หยวน แต่ในส่วนค่าใช้จ่ายของค่าหนังสือ ตำราเรียน และค่าอุปกรณ์ประกอบการเรียน

นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีค่าใช้จ่ายใกล้เคียงกัน ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัว นักศึกษาจีนที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษามีค่าที่พัก ค่าเครื่องแต่งกาย และค่าเดินทาง มีค่าเฉลี่ยมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาในโครงการจำนวน 1,157.30 หยวน, 111.83 หยวน และ 10.57 หยวน ตามลำดับ ในด้านค่ารักษาพยาบาล นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีค่าใช้จ่ายใกล้เคียงกัน แต่ในด้านของค่าอาหารและเครื่องดื่มกับค่าใช้จ่ายทางด้านพักผ่อนและกิจกรรมต่างๆ นักศึกษาโครงการแลกเปลี่ยนมีค่าใช้จ่ายสูงกว่านักศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 135.57 หยวน และ 25.26 หยวน ตามลำดับ

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา นักศึกษาที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาของสถาบันการศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ เป็นเพศหญิงคน มีอายุอยู่ระหว่าง 19 – 23 ปี ส่วนใหญ่มาจากมณฑลยูนนาน ขณะที่นักศึกษาจีนเข้าศึกษามากที่สุดคือการเข้าศึกษาในโครงการแลกเปลี่ยนของสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พักหอพักภายนอกมหาวิทยาลัย และแหล่งเงินทุนที่สำคัญในการศึกษาต่อของนักศึกษาจีนคือทุนส่วนตัว ในด้านการศึกษาความสำคัญต่อปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาของนักศึกษาจีนจำนวนตามปัจจัยผลึกและปัจจัยตั้ง พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อปัจจัยผลึกและปัจจัยตั้งในระดับสำคัญมาก ในด้านการทดสอบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลกับปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษา พบว่า เพศ ภูมิภาคของนักศึกษา และคณะที่ศึกษาของนักศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งมหาวิทยาลัยสามารถปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาเพื่อดึงดูดให้นักศึกษาจีนเข้าศึกษามากขึ้น และผลการศึกษาระบุว่านักศึกษาส่วนใหญ่พักหอพักภายนอกมหาวิทยาลัย หากมหาวิทยาลัยสามารถจัดให้นักศึกษาพักในหอพักของมหาวิทยาลัยได้ มหาวิทยาลัยจะมีรายรับในส่วน of ค่าที่พักเพิ่มมากขึ้น

ทางด้านค่าใช้จ่ายของนักศึกษา ระบุว่านักศึกษามีค่าลงทะเบียนและค่าธรรมเนียมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยจำนวน 8,907.02 หยวนต่อภาคการศึกษา สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามีค่าอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุดเฉลี่ยเดือนละ 3,218.44 หยวน ฉะนั้น ค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษาจีนประกอบด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาและค่าใช้จ่ายส่วนตัว ประมาณ 56,435.32 หยวนต่อปี หรือประมาณ 282,176.60 บาทต่อปี ซึ่งค่าใช้จ่ายของนักศึกษาจีนส่งผลต่อธุรกิจด้านต่างๆ รอบมหาวิทยาลัยและพื้นที่ใกล้เคียง อาทิเช่น ธุรกิจร้านอาหาร ที่พัก การท่องเที่ยว รวมถึงการขนส่งต่างๆ ก่อให้เกิดการจ้างงาน การพัฒนาอาชีพ ช่วยให้ความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เป็นข้อเสนอแนะที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสามารถรวบรวมได้ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัตินอกชั้นเรียนเชิงวัฒนธรรม เพื่อสร้างความเข้าใจและการปฏิบัติตนอย่างถูกต้องตามวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมล้านนา อีกทั้งยังส่งผลกระทบทางบวกในด้านธุรกิจท่องเที่ยวท้องถิ่นอีกด้วย

2) มหาวิทยาลัยควรมีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคณะ และหน่วยงานต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายแก่นักศึกษาจีน อาทิเช่น การทำกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาจีน นักศึกษาไทย และนักศึกษาจากประเทศต่างๆ หรือการจัดกิจกรรมการโต้วาที เป็นต้น

3) มหาวิทยาลัยควรมีหอพักในมหาวิทยาลัยสำหรับนักศึกษาจีนหรือนักศึกษาต่างชาติ ทำให้มีความปลอดภัยมากขึ้น และมหาวิทยาลัยจะมีรายรับในส่วนของค่าที่พักนักศึกษาอีกทางหนึ่ง

4) มหาวิทยาลัยควรมีการสอบเป็นระดับชั้น เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำผลการศึกษานี้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ หรือการนำกลับมาศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้นของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เป็นการชักชวนให้นักศึกษาจีนกลับมาศึกษาในระดับสูงในมหาวิทยาลัยในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งต่อไปควรศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยทางด้านต่างๆ จากประชากรของมหาวิทยาลัยต่างๆ ของประเทศไทยเพิ่มเติม เนื่องจากมหาวิทยาลัยต่างๆ มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศทางวิชาการที่แตกต่างกันในแต่ละสาขาวิชา เพื่อที่จะเลือกกลยุทธ์ในการดึงดูดนักศึกษาให้เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2560). *นักศึกษารวม*. สืบค้นเมื่อ 19 มิถุนายน 2560, จาก [http:// www.info.mua.go.th](http://www.info.mua.go.th)

เด็กจีนแห่เข้าเรียนมหา'ลัยเอกชนไทย 80% จบเลือกทำงานเมืองไทย. (2559,15 มีนาคม). *ผู้จัดการ*. สืบค้นเมื่อ 29 มีนาคม 2559, จาก <http://www.manager.co.th/>

สุชาติ เลียงแสงทอง. (2558). *ไทยกับการเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาคเพื่อรองรับนักศึกษาจีน*. สืบค้น 4 มกราคม 2559, จาก <http://www.bangkokbiznews.com>

China Daily USA. (2016). *Record number of international students in US*. Retrieved November 14, 2017 , from http://usa.chinadaily.com.cn/world/2016-11/17/content_27400655.htm

Gu Liping. (2015). *459,800 Chinese left for study abroad last year*. Retrieved March 29,2016, from <http://www.ecns.cn>

Times Higher Education. (2016). *World University Rankings 2016-2017*. Retrieved March 12,2017, from <https://www.timeshighereducation.com>

Universities UK. (March 2017). *The economic impact of international students*. Retrieved May 27,2017, from <http://www.universitiesuk.ac.uk>

University of Oxford. (2016). *Student numbers (2016)*. Retrieved May 26,2017, from <https://www.ox.ac.uk/>

Zain Nabi. (2017). *Most international students come to Australia from these countries* . Retrieved November 14, 2017 , from <http://www.sbs.com.au/>